

NO OTHER LAND

Direcció: Yuval Abraham, Basel Adra, Hamdan Ballal, Rachel Szor

Països: Palestina, Noruega (2024)

Cinema de la Mediterrània i del Llevant

Guió Yuval Abraham, Basel Adra, Hamdan Ballal, Rachel Szor **Música** Julius Pollux Rothlaender **Fotografia** Rachel Szor **Interpretació** Documental **Durada** 92 min **Gènere** Documental **Distribuïdora** Filmin **Llengües** Àrab, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Basel Adra, un jove activista palestí, documenta la destrucció d'un enclavament de Cisjordània per part dels soldats israelians quan coneix en Yuval, un periodista israelià. Entre ells sorgeix una improbable amistat, esperança en temps de barbàrie. (atlantidafilmfest.com)

Crítica

18/02/2024 - BERLINALE 2024: Basel Adra, Hamdan Ballal, Yuval Abraham i Rachel Szor firmen un commovedor i íntim documental de debut sobre el desnonament dels palestins de pobles ancestrals de Cisjordània

Diuen que la ploma és més poderosa que l'espasa, però que això es tradueixi al món actual és una altra qüestió. El poder de la càmera contra les armes de foc torna a explorar-se a **No Other Land**, el llargmetratge documental d'un col·lectiu palestinoisraelià que s'acaba d'estrenar mundialment a la secció Panorama de la 74a Berlinale.

No Other Land és una col·laboració entre l'advocat i periodista palestí **Basel Adra**, el fotògraf i agricultor palestí **Hamdan Ballal**, el periodista d'investigació israelià **Yuval Abraham** i la directora de fotografia israeliana **Rachel Szor** (tots quatre figuren com a directors i muntadors). Basel i Yuval (als quals es refereixen pels seus noms de pila a la pel·lícula) també són protagonistes, mentre que Ballal fa algunes aparicions memorables com el membre escèptic del grup: "Ah, ets un israelià 'a favor dels drets humans'?", fa broma Ballal quan coneix Yuval per primera vegada.

No Other Land és tan específica com afectivament extrapolable a altres marcs contemporanis de dominació estructural en la descripció de la impotència sota un Estat repressiu. No aborda directament el conflicte més recent entre Israel i Hamàs, sinó que documenta el desplaçament forçós de palestins a Masafer Yatta (Cisjordània), una col·lecció de llogarets rurals. El fil narratiu central es teixeix al voltant de la relació laboral entre Yuval i Basel, la proximitat i la confiança dels quals al llarg d'anys de col·laboració es pot apreciar a través de l'afecte físic i les converses profundes entre tots dos. Tot i això, continua havent-hi una divisió inevitable entre ells, construïda per la dinàmica de poder del sistema: l'absoluta llibertat de moviment de Yuval contraresta el total confinament de Basel.

Des del principi, no és possible apartar la mirada del metratge que presenta el col·lectiu. Els espectadors són testimonis immediats de la destrucció de cases de formigó, acompanyada diegèticament pels crits de famílies palestines que es pregunten per què l'Estat israelià està fent una acció com aquesta. La pel·lícula també converteix en malvat l'home responsable de les ordres de desallotjament sobre el terreny, conegut només com a Ilan. Representant el braç executor de l'Estat, l'home vesteix ulleres de sol reflectants i samarretes Nike transpirables, un vestit que personifica una mena de banalitat del mal. **No Other Land** es converteix en un incessant cop als budells, en què les inquietants imatges mai perden la seva força. Ilan podria portar un vestit de pallaso i continuar tenint la capacitat absoluta de delmar totes les cases construïdes i reconstruïdes a Masafer Yatta. La pel·lícula arriba fins i tot a resultar tan aclaparadora en alguns moments que infon a l'espectador una sensació de futilitat absoluta: realment som tots tan impotents?

La cruesa crítica de les imatges es relativitza en una seqüència final que inclou una breu visita de periodistes internacionals, que acaben semblant intrusius, performatius i fora de contacte amb la realitat palestina. L'equip de vídeo professional i l'entrevista amb una mare afligida no tenen cap pes davant de les imatges gravades amb el telèfon i la càmera de vídeo de Basel i Yuval al cor del conflicte, on la càmera es col·loca just davant de les cares de la policia militar, d'una manera marcadament confrontativa i sense deixar cap dubte pel que fa a la subjectivitat. Aquestes càmeres "amateur" capten amb gran dinamisme les experiències dels oprimits quan els dos activistes fugen de les autoritats. Mentre graven, els telèfons es perden en la malesa durant els aldarulls físics, per ser recuperats més tard.

No Other Land dona el millor de si quan arriba a la mobilitat cinematogràfica, quan la càmera actua com una extensió d'aquest interrogatori activista de l'ocupació israeliana violenta i no com un observador distant. Al final de la pel·lícula, el grau d'impotència és palpable, però els cineastes ofereixen una esclatxa d'esperança en aquest acte transnacional de solidaritat i resistència.

“No Other Land”: festivals i premis

25 premis:

- Festival de Cinema Mediterrani de Bastia 2024: gran premi Arte Mare, premi Jurat Jove i premi Cinéma Peter Mari RCFM a la millor banda sonora original (Julius Pollux Rothlaender)
- Festival Internacional de Cinema de Berlín 2024: premi del públic (documental) i premi Berlinale Documentary
- Festival Internacional de Cinema de Vancouver 2024: premi del públic
- Festival Internacional de Cinema d'Atenes 2024: premi al millor documental
- Encounters South African International Documentary Festival 2024: premi al millor documental internacional
- CPH: DOX 2024: premi del públic
- Festival Internacional de Cinema Visions de la realitat de Nyon 2024: premi del públic
- Festival Internacional de Documentals de Sheffield 2024: premi Tim Hetherington
- Festival de Cinema de Belfast 2024: premi al millor llargmetratge documental
- Festival Internacional de Cinema Independent IndieLisboa 2024: premi del públic i premi del públic al millor llargmetratge
- Millennium Docs Against Gravity 2024: premi a la millor pel·lícula, premi Bydgoszcz ART.DOC i premi del públic
- Festival Internacional de Cinema de Busan 2024: premi Cinephile i premi Busan Cinephile
- ZagrebDox 2024: premi del públic
- Festival Internacional de Cinema Documental Human 2024: premi de cinema sobre els drets humans
- Festival Internacional de Cinema de Nuuk 2024: premi del jurat al millor documental
- Festival de Cinema de Drets Humans de Berlín 2024: premi del públic a la millor pel·lícula
- MDOC - Festival Internacional de Cinema Documental de Melgaço 2024: premi al millor llargmetratge internacional

Més 4 nominacions

Yuval Abraham, Basel Adra, Hamdan Ballal, Rachel Szor

Filmografia com a directors

2024 *No Other Land*

Biografies

Yuval Abraham. Cineasta i periodista d'investigació israelià. Viu a Jerusalem.

Basel Adra. Advocat, periodista i cineasta palestí. És de Masafer Yatta, Cisjordània. Com a activista i director de documentals, lluita contra l'expulsió massiva de la seva comunitat per part d'Israel.

Hamdan Ballal. Fotògraf i pagès palestí. Prové de Susya, Cisjordània, i ha treballat com a investigador per a diversos grups de drets humans contraris a l'ocupació israeliana.

Rachel Szor. Directora de fotografia, editora i directora israeliana. Viu a Jerusalem.

Organització:

En conveni amb:

